

Megnyílt a szentendrei villamos

— Utazás az első vonattal. —

Ki ne ismerte volna azt a kávédarálónak nevezett lokomotívot, amely teljes huszonöt évig járt a budai Pálffy-térről egészen Szentendreig? Azt hisszük, hogy a pesti élelapok jó és rossz vicinális-vicceit ez a kis vonat inspirálta. Most már a múlté, éppen, hogy megérett a jubileumra, el kellett pusztulnia. A budapesti közuti vaspálya-társaság, engedve az évek óta tartó sürgetésnek, átalakította villamos üzemre a pályát és az első villamos vonat tegnap reggel indult el a Pálffy-térről.

Haeffner Artur, a vasúti társaság főfelügyelője, akit megkérdeztünk az új villamos vasut dolgában, a következőket mondotta róla:

— A régi vicinális vasut 1889-ben nyílt meg és sokáig jó szolgálatot teljesített, de már régen nem felelt meg a modern idők követelményének. A Duna jobbpartján a nyaralóhelylyé fejlődött községek népesedése és Szentendre város föllendülése annyira forgalmassá tették e vonalat, hogy a legégetőbb szükség volt már az átalakításra. Ilyenformán most már sűrűn járhatnak a kocsik, gyorsabb is a közlekedés, kényelmesebb és olcsóbb. Azt hiszem, mindez a főváros lakosságának is érdeke, mert a legegészségesebb hegyvidéke, Budapest közelében töltheti el a nyarat. Az új pálya 21 kilométeres. Most még csak óránként közlekednek a villamos vonatok (négy-nyolc kocsi egybekapcsolva), de később, ha kell félóránként, sőt gyakrabban is járatjuk. Most 62 percig tart az út Szentendrére, de július elsejétől 20 perccel gyorsítjuk a járatokat.

De hát nem akarunk e helyen műtanrendőri jegyzőkönyvi kivonatot készíteni, azért csak szálljunk fel a villamos vonat egyik új, diszes kocsi-

Iktatószám

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Tárgy

385.85

Hely

Szerző

Cím Megnyílt a szentendrei villamos.

Idő

"1914"

Forrás:

Esti újság

Bp.

(Hely)

1914

(Idő)

v/16

(Köt. v. füz.)

ESTI ÚJSÁG

jára és aztán: mehet! Mert hát itt még járja ez a szóbeli biztatás, sőt a trombitaszó is.

Elindul a vonat. Az első, a mi szembeötlik a pesti embernek, hogy az utasok mind köszöntik egymást és paroláznak. Ez természetes, hiszen tiz-husz éve járnak ugyanazt az utat. És a kalauz is mindenkit a nevének szólít, olyikkal kezel, kérdezősködik a beteg családtagokról. Szóval, megmaradt a vicinális pátriárkálisság a modern ördögcszekéren is.

Közel a Dunához robot a villamos vonat. Balról még paloták láthatók, jobbról hajók suhannak el. Sok utat lát a pesti ember. Nini! Tengerész-kaszárnya... matrózok footballoznak... Ahá! A monitor... Kisebbednek a házak, falusiasan kertek veszik körül. Egy hatalmas komondor szalad versenyt a kocsinkkal...

A gáton túl balra kanyarodik a

pálya és elhagyja a Dunát, hogy a csodaszép pillisi hegyek alján szaladjon egészen Szentendreig, ahol megint visszatér a folyam mellé.

De ime, megállunk Ákvinkumnál, a romvárosnál. Ez a régiség is újság a legtöbb pesti embernek. Most mindenkinél módjában lesz, hogy könnyűszerrel, kényelmesen oda jusson a cirkusz omladék-gyűrűihez. Megy a vonat tovább s eljut egymásután két melegvízi, kénes forráshoz: a Római fürdőhöz és a Csillaghegyihez.

Sűrű egymásutánban következik Békásmegyér, Budakalász és Pomáz község, amelyekben az utolsó években tizezer pesti család nyaral. Most ezek mind néhány perces utazással eljuthatnak a fürdőkhöz, amit eddig nélkülöztek a rossz közlekedés miatt. Végül berobog a vonatunk Szentendrére, ebbe az ötezer lakosságú régi városkába.

Egy kis séta az ódon városban meggyőz bennünket arról, hogy nem-sokára, ha hirtelen megy az új villamosnak, kellemes kiránduló helye lesz ez a pestieknek, mert itt jó a vendéglő, érdekesek a zeg-zugos, völgyes-hegyes utcák, barátságosak a szerb-tót-dalmata-magyar lakók. Egy tekintet a város szívében levő templomhegyről, olyan kilátást nyújt, ami kárpót minden fáradságért.

Az egész kirándulás oda-vissza alig tartott két óra hosszúság. Mintha csak a Brenta-völgyi kisvasuton jártam volna, olyan hangulat lepett meg. Ott, Velencétől Padováig ezernyi ezer idegen használja ezt a kis vicinális nagyvasut helyett s remélhető, hogy a szentendrei utat is megkedveli Budapest közönsége, mert hiszen talán még szebb az itáliai vidéknél is.